

A King galambok fiatalok és frissek

Írta: MÜLLER ERICH

(Megjelent: a Kleintierzüchter 1976. évi 16. számában.)

Az egész világon tekintélyt szerzett galambok között a King fajta előkelő helyet foglal el. Népszerűsége minden politikai és ideológiai határt átlép. A King valamennyi kontinensen szilárd baráti és tenyésztői körre talált.

A kitenyészítő ország, az USA standardja mindenütt kizárólagos érvényességű. Tartalma lehetővé teszi annak a King típusnak a tenyésztését, amely e galambfajtának oly sok barátot szerzett. A King galamb minden más galambfajtaéhoz mérten „fiatal vérű”. Amikor az irányított szervezet a századforduló tájékán a fajbaromfitenyésztés területén „modernizálta” a régi fajtákat, úgy 1890 körül keletkezett a King fajta is. Megszületett a gondolata egy, a legjobb tulajdonságokkal és tetszetős küllemmel bíró olyan galamb kitenyésztésének, mely az igényeket a megjelenés és a hasznosság vonatkozásában egyaránt kielégíti. Ennek a „mindenes” galambnak az előállításához felhasználták a Duchess fajtát, mely nálunk mindmáig ismeretlen maradt. Levi „The pigeon” című munkájában részletes ismertetést ad róla. E szerint egy csendes természetű, erős testfelépítésű, rövid galamb. Az USA-ban a legkülönbözőbb típusokban tenyésztett Homer fajták járultak hozzá a King galamb jó termékenységéhez és elevenességéhez, a kifejezett tyúkgalamb formát az új fajta a bekeresztezett Máltaiktól kapta. Végül még a Rómaik is felhasználták a fajta előállításánál. A színes Kingek kitenyésztésének kiindulási alapja a felsorolt négy fajta egy-egy színváltozata volt. Semmiképpen nem zárható ki, hogy ezeken kívül még egyéb fajták is szerepelnek a rokonok között.

Az első standard

Az első speciális klub megalapításával — amelynek tagjai egyidejűleg kizárólag fehér Kingeket tenyésztettek — egyidőben, 1915-ben készítették el az első standardot. Az ezüst színváltozat kitenyésztésével és 1921-ben történt elismerésével kapcsolatban a speciális klub az „American King-Club” (AKC) nevet vette fel. Ebből az időből származik a fajta képeinek első európai közlése Wittig O. „Mustertaubenbuch” című munkájában, Klein szövegével. Ebben elsősorban a King galamb kitűnő haszontulajdonságait emelik ki.

1929-ben a kék színváltozat jelent meg megerősödve, majd a vörösekkel a sárgákkal és az olajszínűekkel együtt 1932-ben ismerte el az újabb színeket az AKC. 1940 táján nyerték el a King galambok a súlyos, tömeges formát, amely aztán e fajtának minőségi jegyvé vált. A fekete színváltozat csak 1948-ban kapott a többi szín mellett polgárjogot.

Két típus az USA-ban

Az Egyesült Államokban 1948 után olyan irányzat lépett fel, amely még ma is tartja magát. Meghatározták az egyes galambok, s azon belül a különböző nemek súlyát, mivel számos, a kívánatosnál nagyobb testtömegű King került kiállításra. Ezzel a rendelkezéssel kiegyenlített típusra kívántak törekedni. A mérckéseléssel, mivel az nem bizonyult megfelelőnek, újból felhagytak. Ma is fennáll azonban a lehetőség az előzőleg mérlegelt és súlyhatáron felülinek talált példányok versenyből történő kizárására. Az USA nyugati területén kisebb, feltétlen elegánsabb King típusra törekednek, míg a középső és a keleti államokban az erősebb felépítésű, vastagabb nyakú és markánsabb fejű állatokat részesítik előnyben. Ezt az irányzatot napjainkig követni lehet.

Európába az 50-es években exportáltak

Az USA-ban előbb-utóbb törekednek a King fajta egységesítésére, és azon az úton haladnak, ame-

lyen biztosan célhoz is érnek. Schroeder W. B. szerint az első, a standardnak valóban megfelelő Kingek az 50-es évek kiállításain jelentek meg először. Eddig az időpontig Európában nagy csend uralkodott a King galambok körül. A fajta létezéséről csak itt-ott lehetett találni a szakkönyvekben és a szakkikkekben híradásokat. A számunkra érdekes kiállítási típus, közben egyre jobban kirajzolódott. A jó szaporaság és az évenként 10 költés tulajdonságok, a nem küllemi fajtajegyek szerint tenyésztett „haszon King” jellemzőivé váltak.

Visszapillantva, ma azt mondhatjuk, eljött a legkedvezőbb idő, amikor az első jó King galambokat Nyugat-Németországba importálni lehetett. Mindezek után következett be, hogy már egy évvel később, 1957-ben, a német fiatal szárnyas-kiállítás alkalmával, Hannoverben a fehér King galambok egy röpdét betöltő együttesére legmagasabb minősítésként „kiváló” megjelölést adtak.

A keresletet nem lehetett kielégíteni

A Kingek rövidesen a tenyésztők érdeklődésének központjába kerültek. A nagy érdeklődés ellenére sem volt azonban rohamos fellendülés észlelhető, aminek az volt az oka, hogy a keresletet a tenyészállatok rendelkezésére álló mennyiségével nem lehetett kielégíteni.

Az észak-amerikai tenyésztőkkel fennálló minden kapcsolatot ki kellett használni jó King galambok importálása céljából. A müncheni Bremer, a „Geflügel Börse” akkori kiadója, Jürgens és Albrecht bajor herceg voltak az elsők, akik számára jó minőségű galambok érkeztek. E sorok írója és a kasseli Hebel 1958-ban hozattak be nagy értékű tenyészállatokat fehérben és ezüstben. Azután sok jó és sajnos kevésbé jó King került légi úton Nyugat-Németországba, illetve a tenyésztők galambházaiba.

A King-klub megalakítása

A King galamb ügyével foglalkozó speciális egyesületet 1960 novemberében Frankfurt-Mainban, 26 tenyésztő részvételével „Németországi King Club” néven alakították meg. A fennállás óta eltelt csaknem 16 év során sok eredmény született a vezetésben szereplő aktív tenyésztők, és speciális bírálók közreműködésével. A fellendülés még napjainkban is tart.

A színes kingek gazdagítják a választékot

Már számos tenyésztője és még több kedvelője volt Európában a fehér és az ezüst színváltozatnak, amikor az Amerikában egyre terjedő egyéb színek után kezdtek érdeklődni. Fekete, kék, kékkovácsolt, vörös, sárga és olajszínű Kingek importjára került sor. Mivel ezeknek a minősége az USA-ban messze nem felelt meg a fehérekének, tenyésztőink a színes Kingek javítása terén nagy feladatok megoldásával kerültek szembe. Ma már azt mondhatjuk — és ezt USA-beli elismert tenyésztők is többször megerősítették —, hogy ezt a feladatot igen jó eredménnyel megoldottuk. Színes King galambjaink világszerte a legjobbak közé tartoznak. A tigrisrajzú és babos Kingeket fekete és kék színben a nyugat-németországi tenyésztők munkájának eredményeként alakították ki és ismerték el 1972-ben. Ez a szín-, illetve rajzváltozatok gazdagítását jelentette.

Az 500-dik tagot 1973-ban vették fel a King klubba. A klub 6 kerületének munkája hasznosnak bizonyult a fajta iránti érdeklődés felkeltésében. A nyári megbeszéléseket és a fajtakiállításokat kerületenként rendezik. A központi egyesület a 6 kerületi egyesület tagjainak részvételével, 1961 óta minden évben megtartja közgyűlését.

(Folytatjuk.)